

8.

18.7-46 Torstai.

Me ohjaajat nousimme jo ennen kello 5:tä auttamaan Ruotsalaisia pakkaamisessa vaikka silmiä olisi kuinka halunnut pitää kiinni. Ruotsalais-leirin pakkaamisessa oli mukana niin paljon porukkaa, ettei siinä kauan mennyt. Tuntui tosi hyvältä tällainenkin yhteishenki.

Annoimme Kotka-puseron hihasta Ruotsalaisille Suomen liput muistoksi. Vielä otettiin muutamia valokuvia muistoksi. Toivottavasti muistavat niitä lähettää. Osoitteita ainakin on vaihdeltu vähän joka suuntaan.

Kyllä tuntui ikävältä katsella kun leiri-alue tyhjeni. Tanskalaiset jäävä kuulema viimeiseksi, onhan heillä lyhin kotimatka.

Pidimme illalla oman nuotio-juhlan jonka jälkeen toiset menivät saunaan ja toiset nukkumaan.

Upulla ja minulla oli yöllä 24-2 vartiovuoro, nukuimme melkein koko ajan.

19.7-46 Perjantai.

Kova touhu heti aamusta alkaen. Reppuja alettiin pakata ja teltat purettiin. Koko ajan oli heiluttava, jos mieli mukaan koti-matkalle.

Pienemmät Kotkat tuotiin Roskildeen autolla, isommat saivat marssia. Juna lähti Kööpenhaminaa kohti kello 13.15.

Niin oli leirimme loppunut ja jäljellä oli ihanat muistot.

Lapsi oli saaneet vaatteita ja kenkiä. Kaikki olimme saaneet hyvää ruokaa ja muutakin hyvää syödäksemme. Nyt oli edessä uusi seikkailu.

Jouduimme viettämään 4 päivää Kööpenhaminassa yksityis perheissä ennen kuin pääsemme jatkamaan matkaa Suomeen.

Kööpenhaminan asemalla oli "Äidit" ja "Isät" meitä vastassa.

Pääsimme Inkerin kanssa samaan perheeseen. Ajoimme Raitsikalla (uusi kokemus) noin 20 min. ennen kuin olimme perillä.

Perheeseen kuului 35v. isä, 32v. äiti, 7v. Paul, 5v. Leif, 1v. Viivi.

Olimme illalla elokuvissa katsomassa Chaplinia. Väsytti niin, ettei ei silmät meinanneet pysyä auki, mutta vielä oli juotava kahvia.

Kyllä oli ihanaa nukkua oikeassa sängyssä. Peitot olivat kuin untuvaiset höyhen-patjat. Niin oli mennyt ensimmäine yö uudessa "Kodissa".

9.

20.7-46. Lauantai.

Heräsimme INkerin kanssa vasta kello 1 iltapäivällä. Viivi nukkui mtös, mutta jo päivä-uniaan.

Aamu-pesun jälkeen tuotiin ruokaa pöytään ja siinä oli vaikka minkälaista syömistä. Kyllä olimme päässeet niin ihanaan paikkaan, että ei ole minkäänlaista moittimista.

Kävimme Eläintarhassa. Sieltä löytyi monta mukavaa eläintä joita emme olleet ennen nähneet. Illalla menimme soutelemaan ja näimme siellä taas paljon kaunista.

21.7-46 Sunnuntai.

Nyt heräsin jo ennen 9:sää. Vettä sataa, joten tämä päivä ei tunnu oikein lupaavalta. Inkeri on sairaana. Kuumetta 38,2 ja kurkku kipeänä. Lääkäri kävi ja sanoi, että ellei hän parane niin hän ei pääse meidän mukana Suomeen.

Täällä on Sosiaalidemokraattien juhla 75 vuotis sellainen. Olin ensin katsomassa kulkuetta ja sitten juhlissa. Kyllä siellä oli ihmisiä aivan kauheasti. Suomalaisiakin vaikka kuinka paljon. Tuttujakin löytyi ja halauksia riitti.

Kävin välillä syömässä ja sitten läksin Tertun, Elvin ja yhden Tanskalaisen tytön kanssa ulos. Kiersimme pitkin kaupunkia ja tanssimme katutansseissa. Kävimme keinussa joka pyöri ympäri. Tytöt saattoivat minut "kotiin", sillä enhän olisi muuten osannut.

22.7.-46. Maanantai.

En muistanut eilen kirjoittaa, että pöydässä oli 12 eri lajia leikkeleitä. En oikein tienyt mitä ottaa, kun kaikki oli niin herkullisia. Inkeri on tänään jo paremmassa kunnossa, kuume on laskenut.

Sain tänään valtavan laatikollisen vaatteita. Vanhoja ne ovat, mutta niistä saa laittamalla hyviä. Jaan niitä lapsille ja jää niistä vielä minullekin. Sain myös kahdet kengät.

Kuinkahan saan kaikki kuljetettua kotiin. Saimme myös sokeria, teetä ja 2kg. ryyniä.

Kävin "äidin" kanssa satamassa katsomassa kun osa Kotkia lähti Suomeen. Heitä oli 131, huomenna lähtee 150. Oli se hulinaa kun Kotka-huudot kaikuivat.

23.7.-46. Tiistai.